

Verbs preposicionals: canvi i caiguda de la preposició

Cal que recordem que els **verbs preposicionals** (els que necessiten una preposició davant del complement que els segueix) canvien la preposició **en** o **amb** per **a** o **de** quan van seguits d'una forma verbal en infinitiu:

Sí: *Els partits confien a arribar a un acord abans del juny.*

No: *Els partits confien en arribar a un acord abans del juny.*

Sí: *L'Ajuntament amenaça de prohibir les obres durant l'estiu.*

No: *L'Ajuntament amenaça amb prohibir les obres durant l'estiu.*

Aquests verbs sempre perden la preposició quan precedeixen una frase que comença amb el relatiu **que**:

Sí: *Els partits confien que arribaran a un acord abans del juny.*

No: *Els partits confien en que arribaran a un acord abans del juny.*

Sí: *L'Ajuntament amenaça que prohibirà les obres durant l'estiu.*

No: *L'Ajuntament amenaça amb que prohibirà les obres durant l'estiu.*

Cal fer notar que la caiguda d'aquesta preposició pot donar lloc a frases estranyes. En aquests casos, introduïrem en la frase fragments que la puguin fer més natural i entenedora:

El president s'ha referit al fet que / a la qüestió que cal ser fermes en les decisions econòmiques.

(preferible a *El president s'ha referit que cal ser fermes en les decisions econòmiques.*)